

Vicenç Comas

El passat 27 de desembre va morir el periodista Vicenç Comas, que amb Josep M. Pintó, van saber ser professionals en uns moments de dictadura, que censurava les idees i pervertia les persones amb l'autocensura. Van saber mantenir una certa dignitat dins del fanatisme franquista en què van exercir la seva feina. Comas valorava els periodistes joves, concretament m'havia parlat molt bé de Josep M. Farràs, que portaven la ràdio dins les venes i eren capaços de trobar solucions als nombrosos problemes tècnics que sorgien dècades enrere. De família republicana, el seu pare s'havia refugiat a França, va ser dependent de botiga i electricista de professió. De jovenet practicava la boxa, va ser campió de Catalunya del Frente de Juventudes i havia participat en els festivals que els dissabtes a la nit organitzava el Club Natació Manresa a la piscina municipal. Va començar a practicar el periodisme al setmanari "Manresa Deportiva", amb col·laboracions de boxa, ressenyes de futbol del Gimnàstic de Manresa i curses de bicicletes. També feia algunes col·laboracions puntuals a Ràdio Manresa, amb ressenyes del Centre d'Esports Manresa de futbol, que llegia Enric Tatjé, ja que el director Josep Mira no el deixava parlar inicialment, perquè no li agradava el seu accent. El 1954 va entrar professionalment a Ràdio Manresa cobrant un sou de 20 pessetes, tot i que continuava fent de botiguer a l'Electromecànica Vilanova.

També va col·laborar a Cine Club Manresa, on va fer de presentador de pel·lícules. El 1965, quan feia poc que havia mort Josep Torruella, va ser nomenat cap de programes de l'emissora i va començar a fer nous projectes esportius, informatius, musicals i entrevistes. Als anys 70, apareix Amador Díaz, «amb una veu castellana que tant agradava al Mira», que va ser cap d'Emissions. Van mantenir una relació correcta, però distant. El 1989 va publicar el llibre "Perfil històric del bàsquet manresà". En una entrevista que li vaig fer el setembre del 1990 a **El Pou de la gallina** m'havia explicat que del 1939 al 1985, sota la direcció de Josep Mira, l'emissora sempre respirava un tuf franquista. Després, la cadena SER va permetre la catalanització de l'emissora. Durant deu anys es va ocupar de la megafonia de la Volta Ciclista a Catalunya i del 1974 al 1978 va retransmetre per TVE la Vuelta Ciclista a Espanya. El 2008 va rebre un digne homenatge ciutadà. Essencialment va ser un home de ràdio, que havia col·laborat en diversos mitjans escrits. Descansi en pau.

Foto: Andreu Olivé/Regió7